Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2016-024
(prof. mr. M.L. Hendrikse, voorzitter en mr. M.G. de Vries, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 15 juni 2015
Ingesteld door	: Consument
Tegen	: Nationale Nederlanden Schadeverzekering Maatschappij N.V., gevestigd te Den Haag, verder te noemen Verzekeraar
Datum uitspraak	: 11 januari 2016
Aard uitspraak	: Niet-bindend advies

Samenvatting

Verzekeraar heeft de claim van Consument tot vergoeding van de schade afgewezen met een beroep op de Polisvoorwaarden waarin is bepaald dat aanspraken van de werkgever niet gedekt zijn. In de Polisvoorwaarden is geen definitie is gegeven van het begrip werkgever. De Commissie is van oordeel dat in het midden kan blijven wat er onder werkgever kan worden verstaan, nu de skiclub waar Consument mogelijk in dienst zou zijn, heeft verklaard dat er geen sprake is van een dienstbetrekking. Naar het oordeel van de Commissie mag Consument op die verklaring afgaan. Verzekeraar heeft zich naar het oordeel van de Commissie dan ook ten onrechte op het standpunt gesteld dat er op die grond geen sprake is van dekking onder de verzekering.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar reglement en op basis van de volgende stukken:

- het door Consument ondertekende klachtformulier;
- de klachtbrief van Consument met als bijlage de correspondentie in de interne klachtprocedure van Verzekeraar;
- het verweerschrift van Verzekeraar;
- de reactie van Consument op het verweerschrift van Verzekeraar;
- aanvullende informatie van Consument d.d. 14 september 2015;
- reactie van Verzekeraar op de aanvullende informatie van Consument.

De Commissie stelt vast dat partijen haar advies niet als bindend zullen aanvaarden en dat het geschil zich leent voor afdoening op stukken, nu voor mondelinge behandeling als bedoeld in artikel 40.1 van haar reglement geen aanleiding bestaat.

2. Feiten

Bij de beoordeling van de klacht gaat de Commissie uit van de volgende feiten.

2.1 Consument heeft op 4 oktober 2014 een ´Zekerheidspakket Particulieren´ afgesloten bij Verzekeraar, waar de Aansprakelijkheidsverzekering Particulieren onderdeel van uitmaakt. Op de Aansprakelijkheidsverzekering zijn de ´Polisvoorwaarden PP 1100–02´ (hierna: de Polisvoorwaarden) van toepassing.
2.2 In de Polisvoorwaarden is bepaald:

"***2.1.2 Bedrijf / beroep / werkzaamheden***
[…]
Niet gedekt zijn de aanspraken van de werkgever of diens rechtverkrijgenden of nagelaten betrekkingen."

2.3 De dochter van Consument gaf vijf uur per week skiles bij [..naam..] (hierna: de Skiclub).

2.4 Op vrijdag 28 maart 2014 had de dochter van Consument de tijdswaarneming in de container buiten op het terrein van de Skiclub geplaatst. De volgende dag bleek dat de tijdswaarneming was gestolen.

2.5 Consument heeft de schade op 2 april 2014 gemeld bij Verzekeraar en vergoeding van de schade geclaimd.

2.6 Verzekeraar heeft de claim van Consument afgewezen omdat aanspraken van de werkgever niet gedekt zijn onder de verzekering die Consument heeft afgesloten.

2.7 Op 14 september 2015 heeft de skiclub een verklaring afgelegd inhoudende:
"*[…]*
Tijdens het seizoen 2013/2014 heeft [..naam Consument..] als vrijwilliger bij de [..naam..] training gegeven en is door de [..naam..] een vrijwilligersvergoeding aan [..naam Consument..] uitbetaald van in totaal EUR 862,50. Het betrof hier de periode september 2013 tot en met juni 2014, in totaal een periode van 10 maanden.
Tijdens deze periode heeft [..naam Consument..] skitraining gegeven aan de diverse niveau-skiers binnen de [..naam..]. Hiertoe zijn er geen vrijwilligersovereenkomsten opgesteld omdat het hier vrijwilligerswerk betreft en de vergoeding niet meer dan een tegemoetkoming is de door [..naam Consument..] gemaakte kosten zoals reiskosten, aanschaf skimaterialen (ski's) etc. Door de [..naam..] worden geen skimaterialen ter beschikking gesteld zoals ski's of skischoenen. Deze worden door de skitrainers, vrijwilligers, zelf aangeschaft en tijdens de trainingen gebruikt.
Ter aanvulling op het bovenstaande, de [..naam..] werkt alleen met vrijwilligers en heeft geen werknemers in dienst. [..naam Consument..] heeft zelf haar trainerspapieren gehaald én betaald (in Oostenrijk), tevens is zij zelf verantwoordelijk voor de inhoud van haar trainingen.
[…]"

3. Vordering, klacht en verweer

Vordering

3.1 Consument vordert vergoeding van de schade ad € 4.000,00.

Grondslagen en argumenten daarvoor

3.2 Deze vordering steunt, kort en zakelijk weergegeven, op de volgende grondslagen.
De dochter van Consument is vrijwilliger bij de Skiclub waar de tijdswaarneming is gestolen en is dus niet in loondienst bij de Skiclub. De vergoeding die Consument ontvangt voor de skilessen die zij geeft, ligt onder de door de Belastingdienst gelegde norm van € 2,50 voor vrijwilligers jonger dan 23 jaar. De Skiclub heeft verklaard dat deze vergoeding een tegemoetkoming was voor de door de dochter van Consument gemaakte reiskosten en aanschaf van skimaterialen. Skimaterialen worden niet door de Skiclub ter beschikking gesteld, maar dienen door de vrijwilligers zelf te worden aangeschaft. De dochter van Consument werkte circa 5 uur per week.

De aansprakelijkstelling van de Skiclub aan de dochter van Consument ontbreekt, maar is mondeling gedaan aan Consument. Met het bestuur van de Skiclub was afgesproken dat Consument na de trainingen de tijdswaarneming mee naar huis zou nemen. Consument vordert een bedrag van € 4.000,00 zodat de Skiclub schadeloos gesteld kan worden.

Verweer van Verzekeraar

3.3 Verzekeraar heeft, kort en zakelijk weergegeven, de volgende verweren gevoerd:
De geclaimde schade komt niet voor dekking in aanmerking, nu de Skiclub de werkgever is van de dochter van Consument en aanspraken van de werkgever niet onder de dekking van de verzekering vallen. Er is sprake van een arbeidsovereenkomst tussen de dochter van Consument en de Skiclub in de zin van artikel 7:610 Burgerlijk Wetboek.
Er is geen sprake van een vrijwilligersvergoeding. Ook indien er wel sprake zou zijn van een vrijwilligersvergoeding, dan nog zou er sprake zijn van een werkgever in de zin van de Polisvoorwaarden. Daarnaast is de Skiclub verantwoordelijk om te zorgen voor haar eigendommen, en niet een medewerker zoals de dochter van Consument. De Skiclub heeft het risico op diefstal kennelijk aanvaard door het slot van de container niet (direct) te laten vervangen. Het ontbreken van een verzekering die de schade dekt, betekent niet dat de schade verhaald kan worden op de dochter van Consument. Uit geen enkel stuk blijkt dat de dochter van Consument verplicht was om de tijdswaarneming mee naar huis te nemen.

4. Beoordeling

4.1 Het geschil betreft de vraag of de Skiclub, waar de dochter van Consument les geeft, aangemerkt kan worden als werkgever in de zin van artikel 2.1.2 van de Polisvoorwaarden. In de Polisvoorwaarden is geen definitie is gegeven van het begrip werkgever. De Commissie is van oordeel dat in het midden kan blijven wat er onder werkgever kan worden verstaan, nu de Skiclub waar zij mogelijk in dienst zou zijn, heeft verklaard dat er geen sprake is van een dienstbetrekking. Naar het oordeel van de Commissie mag Consument op die verklaring afgaan. Verzekeraar heeft zich naar het oordeel van de Commissie dan ook ten onrechte op het standpunt gesteld dat er op die grond geen sprake is van dekking onder de verzekering.

4.2 De Commissie wijst de vordering van Consument daarom toe in de zin dat Verzekeraar de claim niet mag afwijzen op grond van artikel 2.1.2 van de Polisvoorwaarden.

5. Beslissing

De Commissie beslist dat Verzekeraar de claim van Consument nogmaals dient te beoordelen.

De uitspraak heeft de vorm van een niet-bindend advies. Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep open bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.